

og bestemte Regler for Afgjørelsen, og navnlig kunde jeg under ingen Omstændighed finde det rigtigt simpelt hen at sige, at Finansministeren afgjør Spørgsmaalet, uden at nogen Forberedelse har fundet Sted forinden hans Afgjørelse eller nogen Prøvelse efter den.

Ordføreren: Den høitagtede Justitsminister sagde, at han i det Væsentlige kunde være enig med den ærede Taler, som sidst havde Ordet, men denne gik ud fra en fuldstændig Misforståelse, thi han gjentog flere Gange, at det var betænkeligt nu at gjøre det første Skridt, og han har altsaa aldeles overhørt, at det bestemt er anført, at vi have andre Lønningslove, hvori en saadan Bestemmelse allerede findes. Jeg staaer med en af dem her i Haanden, nemlig Loven af 19de Februar 1861 om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd, og Meningen af § 7 i denne Lov er aldeles den selvsamme, som hvad her er foreslaaet. Det ærede Medlem kan altsaa ikke sige, at han har Betænkelighed ved nu at gaae ind paa en Bestemmelse af denne Art, men at han har Betænkelighed ved at blive ved at gaae i den Retning, som Lovgivningsmagten er kommen og har anseet det for rigtigt at komme ind paa. Her er slet ikke Tale om at optage et nyt Spørgsmaal, thi Lovgivningsmagten har anerkjendt, at det er en Bestemmelse, som er hensigtsmæssig. Skulde Spørgsmaalet kunne kaldes nyt, maatte det være reist paa en ganske anden Maade, nemlig saaledes, at man tilraadede at fravige den Vej, man har begyndt at betrede, men saaledes har den ærede Taler ikke stillet Sagen, og den høitærede Minister heller ikke. Det er virkelig forunderligt at høre den ærede sidste Taler først antyde, at han nok kunde finde noget Rigtigt i Bestemmelsen, naar man tog Sagen almindelig, og dernæst strax efter sige, at man ikke maa troe, at han, naar vi toge Sagen almindeligt, vilde gaae ind derpaa. Han vil have, at „Materien“ skulde ligge for, men jeg veed ikke, hvorledes det skulde gaae til med denne Materie; jeg veed kun, at dette er et Forslag, der er aldeles ligelydende med andre tidligere, hvorved Materien har ligget for til Behandling. Det er ligeledes forunderligt at

høre, at man, naar man taler om det her foreliggende Forslag, siger, at en Lov ikke kan have tilbagevirkende Kraft — og heri er man i sin gode Ret — men at, dersom det viser sig, at Domstolene forklare en Lovbestemmelse anderledes end den lovgivende Magt finder, at den bør forklares, skal denne give en Bestemmelse om, hvad der skal være Lov, hvorimod den ærede Taler (H. Sager) her siger, at, naar man bestemmer, hvad der skal gjælde for Fremtiden, er det en Kritik af, hvad der er passeret. Er da ikke enhver Lov, der gaaer ud paa nærmere at bestemme en tidligere Lov, fordi Domstolene ikke have opfattet den saaledes som den lovgivende Magt, en Kritik? Dersom det skulde være en begrundet Indvending mod at gaae ind paa Forslaget, at det vil være en Kritik, vil man aldrig kunne gaae ind paa Forslag af det Slags.

H. Sager: Her er ikke Tale om at „thdeliggjøre“ Loven. I det Dieblit, Domstolene have anvendt Loven, og Lovgivningsmagten deraf foranlediges til at forandre Loven, kan man meget vel erkjende, og i fuldeste Maade erkjende, at Domstolene have fortolket Loven fuldkommen rigtigt, men man er bleven opmærksom paa en Ulempe ved Loven, som man søger at afhjælpe; der er ikke tale om at tage en Mhndighed bort fra Domstolene, fordi man kommer til den Erkjendelse, at Loven ikke har været rigtig overveiet, da den blev given. Her derimod møder man en Dom, man er utilfreds med, ved at fratage Domstolene al Mhndighed i visse Sager.

Jacobsen: Jeg vil ikke gjerne forlænge en Debat, som allerede har været saalænge, men jeg kan ikke godt undlade at udtale et Par Ord om denne Sag, saameget mere, som det rimeligviis er sidste Gang, at jeg kommer til at udtale mig om et Spørgsmaal af den Art her i Salen. Jeg kan ikke Andet end advare imod at gaae ind paa et Forslag som dette, som det har forundret mig at see komme frem fra den Side, hvorfra det er kommet; det viser en fuldstændig Misforstaaelse og Misforståelse af de Virkninger, et saadant Forslag kan have; — jeg kunde fristes til at kalde det en fix Ibee, det er i alt Fald langt fra en klar Erkjendelse